

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 6 august 2021 – „Banka DSK” EAD/M. V.

(Cauza C-489/21)

(2021/C 481/22)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Banka DSK” EAD

Pârât: M. V.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ coroborat cu punctul 1 literele (e) și (f) din anexa la această directivă trebuie să fie interpretat în sensul că o clauză creează obligații în detrimentul consumatorului, cu încălcarea cerinței de bună-credință, atunci când crește în mod semnificativ costurile suportate de consumator în temeiul unui contract de credit în cazul în care consumatorul nu își transferă lunar salariul [într-un cont deschis] la banca creditoare, ținând seama de faptul că, potrivit condițiilor contractului, consumatorul este obligat să constituie o garanție asupra creanței sale salariale?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE coroborat cu punctul 1 literele (e) și (f) din anexa la această directivă trebuie interpretat în sensul că o clauză creează obligații în detrimentul consumatorului, cu încălcarea cerinței de bună-credință, atunci când obligă consumatorul nu numai să își transfere salariul [într-un cont deschis] la comerciantul creditor, ci și să utilizeze efectiv alte servicii ale comerciantului creditor?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, pe baza căror criterii instanța națională trebuie, în principiu, să orienteze aprecierea caracterului abuziv? În special, trebuie să se țină seama de intensitatea legăturii dintre obiectul contractului de credit și serviciile accesorii pe care trebuie să le utilizeze consumatorul, de numărul serviciilor accesorii și de dispozițiile naționale privind limitarea ofertelor comune?
- 4) Principiul interpretării conforme cu dreptul Uniunii a dreptului național, astfel cum a fost definit la punctul 26 din Hotărârea 14/83, von Colson, se aplică și interpretării unor dispoziții naționale care reglementează domeniul juridic diferit de cele reglementate de dreptul Uniunii (concret, norme privind concurența neloyală), dar care au legătură cu materia actului de drept al Uniunii Europene aplicat de instanța națională în litigiul cu care este sesizată (în speță, Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii) (în concret, norme privind concurența neloyală), iar, în cazul unei asemenea interpretări a dreptului național, trebuie să fie aplicate standardele Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 5) Articolul 7 alineatul (2) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2005/29/CE⁽²⁾ și articolul 10 alineatul (2) litera (f) din Directiva 2008/48/CE⁽³⁾ trebuie interpretate în sensul că, potrivit acestora, este interzisă indicarea unei rate inferioare a dobânzii aferente creditului în contractul principal de credit de consum atunci când acordarea creditului la această rată a dobânzii este supusă unor condiții prevăzute într-o anexă la contract? În cadrul acestei examinări, trebuie să se analizeze modul în care sunt formulate condițiile de reducere a ratei dobânzii aferente creditului, de eliminare a unei astfel de reduceri, precum și mijloacele care conduc la o nouă reducere?
- 6) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2005/29/CE trebuie interpretat în sensul că, pentru a aprecia posibilitatea denaturării semnificative a comportamentului economic al consumatorilor, trebuie să se țină seama de cota de piață deținută de o bancă ce acordă credite de consum în contextul nevoilor consumatorilor care utilizează astfel de produse?
- 7) Articolul 3 litera (g) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că costurile care decurg din contractele aflate în legătură cu un contract de credit de consum, pentru executarea cărora se acordă o reducere a dobânzilor aferente contractului de credit de consum, constituie o parte din dobânda anuală efectivă a creditului și trebuie incluse în calculul acesteia?
- 8) Articolul 3 litera (g) din Directiva 2008/48/CE coroborat cu articolul 5 din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că, în cazul nerespectării obligațiilor care decurg din contractele aflate în legătură cu contractul de credit și care implică o majorare a ratei dobânzii aferente creditului, dobânda anuală efectivă trebuie să fie calculată și în funcție de rata dobânzii aferente creditului majorate în cazul nerespectării?

- 9) Articolul 10 alineatul (2) litera (g) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că indicarea eronată a dobânzii anuale efective într-un contract de credit încheiat între un comerciant și un consumator în calitate de persoană creditată trebuie considerată drept lipsă a indicării dobânzii anuale efective în contractul de credit și că instanța națională trebuie să aplice consecințele juridice prevăzute de dreptul național pentru lipsa indicării dobânzii anuale efective într-un contract de credit de consum?
- 10) Articolul 22 alineatul (4) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că o sancțiune prevăzută de legiuitorul național sub forma nulității contractului de credit de consum, potrivit căreia numai cuantumul principalului acordat trebuie rambursat, este proporțională în cazul în care un contract de credit de consum nu conține o indicație precisă privind dobânda anuală efectivă?

- (¹) – Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).
- (²) – Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, 15/vol. 14, p. 260).
- (³) – Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 10 august 2021 – WA / Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

(Cauza C-491/21)

(2021/C 481/23)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: WA

Pârâtă: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Întrebarea preliminară

- 1) Articolul 26 alineatul (2) din TFUE, articolul 20, [articolul] 21 alineatul (1) și articolul 45 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a UE și articolele 4, 5 și 6 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (¹) se interpretează în sensul că se opun unei reglementări naționale care nu permite eliberarea unei cărți de identitate cu valoare de document de călătorie în interiorul Uniunii Europene cetățeanului unui stat membru ca urmare a faptului că acesta și a stabilit domiciliul în alt stat membru?

(¹) JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială 05/vol. 7, p. 56.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 16 septembrie 2021 – CC/VO

(Cauza C-572/21)

(2021/C 481/24)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen